

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Delictis Pverorum. Titulus XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

tionem transigere non licet, l. transigere C. de transig. A causa deniq; spirituali, siue sit inquisitionis siue denuntiationis, siue de rebus spiritualibus, ex causa licet, per gratiam discedere. Qui autem sine causa discedit punitur, c. quapropter, 2. q. 7. c. fin. extr. de cal. Per transactionem autē non licet, cap. 3. extr. de trans. vbi aut in criminali, vel spirituali aliter, quā debet, accusator desistit, iudex nihilominus ex officio inquit, hoc tit. cap. 1. c. 2. & cap. 3.

Quis Effectus?

Primò Actio mandati, qua ultra pœnas legibus in præuaricatores constitutas, præuaricator procurator tenetur domino, ita gloss. in rub. C. de procurator. & ibi Iason, num. 2. Secūdo punitur præuaricator pœna extraordinaria, pro arbitrio iudicis Felin. in rub. extr. de cal. l. 1. & l. 2. ff. de præuaricator. Tertiò ultra pœnā extraordinariam efficitur infamis, l. athletas, §. item præuaricator, ff. de his, qui notant. infam. l. 4. ff. de præuaricat. & Iulius clarus, lib. 5. sent. iuris, §. fin. q. 72. Quar- to, repellitur à munere suo, l. 5. ff. de præuaricat. Et si in causa beneficii colluserit, sitque beneficiatus, priuatur beneficio, cap. audiuimus, extr. eod.

DE DELICTIS PVERORVM.

Titulus XXIII.

Quæ suprā de pœnis perpetratorum criminum re- lata sunt in adultis delinquentibus locum sibi vindicant. peruersos enim mores, & delicta impuberum, infirmitas animi aliquo modo excusat: Et ita excusat, vt ob delicta, quæ puerilis ætas committere potest: vt sunt homicidia, furta, mendacia, periuria, mitius quā adulti puniantur, cap. 1. extr. eodem. Hoc enim casu iudex suo arbitrio pœnam ordinariam, ratione ætatis, temperabit. Quod in specie affirmarunt Decius l. ferè, ff. de reg. lu. Et Didac. in Clem. vnica, parte

parte 3. num. 5. de homicid. Placa. lib. 1. epitome deli-
cto. cap. 32. num. 6. & 10. horum sententia confirma-
tur diuini Platonis auctoritate: qui dialog. 11. de leg.
ita scriptum reliquit: Præterea in singulis iniurijs
vt penitus moderatior fiat, multa afficiatur, leuiore
quidem, si propter iuuetutis imprudentiam aliena ma-
litia fuit impulsus: grauiore, si dementia sua, aut im-
moderatis voluptatibus, & doloribus, aut timore, aut
inuidia, aut iracundia insanabili. Lege autem duode-
cim tabul. datum erat prætori arbitrium castigandi
fures impuberes, quod apertissimè Gellius & Plinius
testantur. Gellius quidem, lib. 11. noct. Attica. cap. vlt.
ait, sed pueros impuberes prætoris arbitratu verbera-
ri voluerunt, noxamque ab his factam sarciri. Plinius
verò libro secundo natura. histo. cap. 3. sic scribit, fru-
gem quidem aratro quæsitam furtim noctu pauisse
ac secuisse, puberi duodecim tabulis capitale erat, su-
spesumque Cereri necari iubebant, grauius, quàm in
homicidio conuictum: impuberem prætoris arbitra-
tu verberari, noxamque duplionemque decerni. Hæc
ille. Ex his patet ordinariam pœnam legibus consti-
tutam, ratione ætatis, iudicis arbitratu esse tempe-
randam. Quod non de infante doli minimè capace
accipiendum est: ille enim in totum excusatur, l. 1. §.
impuberes C. de fal. monet. l. infans, ad l. Cornel. de
ficar. Clem. vni de homicid. sed intelligendum est, de
proximo pubertati, & doli capace, l. auxilium, §. in de-
lictis, ff. de minor. Vnde licet senatusconsulto Sullani-
ano impuberes serui excipiantur, Trebius tamen Ger-
manus legatus, etiam de impubere sumi supplicium
iussit. Et hoc non absque ratione, vt ait Marcianus. Quia
is puer nec multum à pubertate aberat, & ad pedes
domini, cum trucidaretur cubuerat. Nec postea cedere
eius prodiderat, l. excipiuntur, ff. ad senatuscōs. Sulla.
Supplicio tamen non tam graui minor plectendus est,
quo adultus teneretur: nã & mitioribus tormentis affi-
guntur:

guntur:

guntur serui impuberes, vel ancillæ nondum viripotentibus: cū in causam domini in domo occisi torquenti sunt, vt expressa lege traditur, c. 1. §. impubes, ff. ad senatusconsultum Sulla. & pupillus committens homicidium, non punitur pœna mortis naturalis, sed mitiori, Mynsing. cent. 2. obseru. 54. & Dec. consil. 535. num. 5.

DE CLERICO VENATORE.

Titulus XXIIII.

Continuatio.

Vt pueri lasciuientes delinquunt, ita clericorum quidam voluptatum illecebris detenti, venationibus, alijsque illicitis exercitijs nõ absque impio officij iniuncti neglectu, sese dedunt, cap. 1. extr. eod.

Quid est Venatio?

Venatio est facultas persequendi & capiendi feras bestias, vbilibet locorum, omnibus liberè iure Diuino, gentium & ciuili permessa, Did. in c. peccatum 2. par. §. 8. nu. 3. de reg. iur. in 6. Quæ tamè facultas singulari summi Principis placito, inueterataque consuetudinis dispositione restricta, & hodiè certis personis permessa est, vt inferiùs patebit & c.

Quotuplex Venatio?

Venatio triplex est. Oppressiua, Arenaria, & Saluosa. Oppressiua est: quæ homines perdit, vt cum vir sceleratus rapiendo homines necat & trucidat. Huius meminit textus in cap. hic ita. distin. 8. quod sumptum fuit à Genesi cap. 10. cœpit Nemroth esse robustus venator coram domino, hoc est hominũ oppressor. quemadmodũ interpretes ibi exponũt, & Iohannes de turre cremata, in cap. qui venatoribus, num. 2. 6. distinct. Arenaria dicitur, cum quis recepto salario in arena cum feris bestijs pugnat. Hic enim mos fuit antiquis Romanis, vt in spectaculis populorum ludiculis exhiberentur feræ bestia, quum quibus homines aliquid